

MAŁOLATEK

SP 18
W KIELCACH

NR 19
PAŹDZIERNIK 2019

GAZETKA SZKOLNA UCZNIÓW KLAS 1-3
SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 18 W KIELCACH
ZESPÓŁ REDAKCYJNY PROWADZI PANI TAMARA MACHNIK
REDAKCJA JĘZYKOWA - PANI LUCYNA GÓRNIAK

WYWIAD

JAK POWSTAJĄ PODRĘCZNIKI?

21.05.2019 roku uczniowie obecnej kl. 4a przeprowadzili wywiad z panią Joanną Kozub, nauczycielką języka polskiego

Uczniowie: Dzień dobry. Dziękujemy, że zgodziła się Pani spotkać z nami i odpowiedzieć na nasze pytania.

Pani Joanna Kozub: Witam was serdecznie.

U.: Słyszeliśmy, że zanim została Pani nauczycielką w naszej szkole, pracowała Pani w wydawnictwie. Co to jest wydawnictwo?

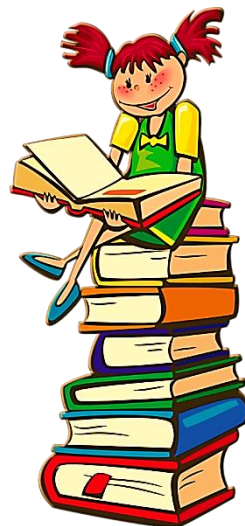
P.J.K.: Wydawnictwo to jest taka firma, która opracowuje, drukuje i wydaje na rynek, czyli publikuje, książki lub czasopisma. Można ją nazwać *fabryką książek*. Książki powstają w podobny sposób, jak wasza szkolna gazetka *Małolatek*. Najpierw uczniowie-autorzy wymyślają teksty (wiersze, opowiadania, krzyżówki), a uczniowie-illustratorzy wykonują rysunki. Potem redaktor, czyli pani Tamara Machnik, poprawia i układa teksty i obrazki, a pani Lucyna Górniak sprawdza błędy ortograficzne, interpunkcyjne, językowe. I w końcu gazetka jest publikowana na stronie internetowej szkoły.

U.: Jaką funkcję pełniła Pani w wydawnictwie?

P.J.K.: Pracowałam w dziale redakcji językowej.

U.: Na czym polega praca redaktora językowego?

P.J.K.: Moja praca w dziale redakcji językowej polegała na czytaniu materiału odautorskiego (czyli tekstu przekazywanego przez autora), który otrzymywałam już po poprawkach od redaktora

merytorycznego, i na poprawianiu wszystkich błędów. Nie mogłam dopuścić do tego, żeby książka ukazała się z błędami ortograficznym, gramatycznym (np. niewłaściwie zbudowane zdanie) czy interpunkcyjnym (np. nieprawidłowo postawiony przecinek).

U.: Musiała Pani przeczytać dokładnie całą książkę?

P.J.K.: Tak. Wiele, wiele książek.

U.: Czy lubiła Pani swoją pracę? Dlaczego zdecydowała się Pani zostać nauczycielką?

P.J.K.: Bardzo lubiłam pracę w wydawnictwie, ale ponieważ już wcześniej pracowałam w szkole, ciągle myślałam o tym, aby wrócić do pracy w uczniach. I udało się. Jestem bardzo zadowolona.

U.: Czym się różni praca nad przygotowaniem podręcznika od pracy nad przygotowaniem książki, np. lektury?

P.J.K.: Świat przedstawiony w lekturze czy baśni wymyśla od początku do końca autor. Historie przedstawione w takich książkach zależą wyłącznie od wyobraźni autora. Natomiast autorzy podręczników muszą pamiętać, że celem podręcznika jest nauczanie, czyli przekazanie wiedzy z określonego przedmiotu i muszą się w nim

znaleźć m.in. ćwiczenia i zadania.

U.: Skąd wiadomo, co ma być w podręczniku? Skąd autorzy czerpią pomysły do ćwiczeń, zadań i tekstów zawartych w podręcznikach?

P.J.K.: Treści zawarte w podręcznikach zależne są od podstawy programowej, czyli dokumentu zatwierdzonego przez Ministerstwo Edukacji Narodowej, który zawiera informacje o tym, czego powinny nauczyć się dzieci z każdego przedmiotu w każdej klasie. Autorzy podręczników, opierając się na podstawie programowej, czerpią pomysły na teksty, zadania i ćwiczenia z życia rodzinnego i szkolnego, bliskiego dzieciom albo ze swojej wyobraźni. Na przykład, aby uczniowie nauczyli się dodawania, autor umieszcza w podręczniku rozmaite zadania na dodawanie, samodzielnie wymyślając ich treść (dodawanie kwiatków, śliwek, czy kasztanów).

U.: Czy autorzy podręczników muszą sami szukać wydawcy? Kto to jest wydawca?

P.J.K.: Wydawca to po prostu wydawnictwo. Czasem autor sam zgłasza się do wydawnictwa i przedstawia redakcji swój pomysł na podręcznik, a czasem bywa odwrotnie. Bywa, że jeden podręcznik tworzy kilku

autorów. Nad wszystkim czuwa redaktor merytoryczny, który sprawdza, czy podręcznik jest zgodny z podstawą programową i czy dobrze *nauczy* dzieci.

U.: Jakie są etapy przygotowania książki do druku? Kto pracuje przy powstawaniu książki?

P.J.K.: Przy tworzeniu książki pracuje wiele osób. Najpierw wydawca lub autor musi mieć pomysł na podręcznik. Potem w wydawnictwie zbiera się zespół ludzi, którzy zastanawiają się, czy będzie skuteczny i potrzebny, czy będzie się podobał uczniom i nauczycielom. Następnie redaktor merytoryczny sprawdza, czy podręcznik spełnia wymagania, i czy informacje w nim zawarte są prawdziwe, czy projekty ilustracji odpowiadają treściom itp. Później redaktor językowy poprawia znalezione błędy i czuwa nad tym, aby zdania były zbudowane prawidłowo. Często zdarzają się błędy literowe, czyli tzw. literówki. Jest to pomyłkowe przestawienie liter w wyrazie, np. *kto* zamiast *kot* albo *sie* zamiast *się*. Redaktor językowy musi być bardzo uważny w swojej pracy. W międzyczasie graficy przygotowują ilustracje i zdjęcia, które mają znaleźć się w podręczniku oraz na jego okładce. Kolejnym etapem jest łamanie tekstu, które polega na odpowiednim układaniu tekstów i ilustracji na kolejnych stronach. Tym zajmują się składacze. Wszystkie te czynności wykonywane są komputerowo. Następnie na temat podręcznika wypowiada się Ministerstwo Edukacji Narodowej, które sprawdza, czy podręcznik odpowiada podstawie programowej i czy będzie skutecznie pomagał w nauczaniu. Jeśli podręcznik otrzyma pozytywną recenzję, czyli ocenę ministerstwa, to dział marketingu może zająć się jego promocją, czyli po prostu reklamą. Ostatnim etapem produkcji jest drukowanie książek w drukarni. Odbywa się to na dużych planszach zawierających osiem kartek, które są potem rozcinane i zszywane lub sklepane w odpowiedniej kolejności wraz z okładką. W końcu podręczniki trafiają do księgarni albo do szkół, gdzie przek-

zywane są bezpłatnie uczniom. Jak widzicie, nad powstawaniem podręczników pracuje wiele osób. Jest to trudna i odpowiedzialna praca, dlatego podręcznik należy szanować. Tym bardziej, że korzystacie z nich za darmo.

U.: Jak długo powstaje jeden podręcznik?

P.J.K.: Około roku – od pomysłu autora do przekazania podręcznika do druku.

U.: Czy autor może wybrać ilustratora książki?

P.J.K.: Tak, np. René Goscinny, autor lektury pt. *Mikołajek*, sam wybrał ilustratora swojej książki. Komiksy są wspólną pracą twórczą autora tekstów i ilustratora. Znaście pewnie serie komiksów: *Kajko i Kokosz*, *Koziołek Matołek*.

U.: Z czego składa się książka?

P.J.K.: Patrząc na książkę, widzimy okładkę, która wydrukowana jest na grubszym kartonie. Na okładce jest tytuł książki, imię i nazwisko autora oraz ilustracja. Pierwsza to strona tytułowa, a następna – redakcyjna, która zawiera imiona i nazwiska wszystkich osób, które pracowały przy powstawaniu książki, m.in. redaktorów – merytorycznego i językowego, ilustratorów, składacza itd. Na początku lub na końcu książki znajduje się spis treści. W środku jest oczywiście treść książki.

U.: W jaki sposób przesyłane są podręczniki z drukarni do księgarń, aby się nie zniszczyły?

P.J.K.: W magazynach są zapakowane w kartonowe pudła (paczki) oraz chronione przed ogniem, wilgocią (np. przed deszczem).

U.: Co to są spotkania literackie?

P.J.K.: Mogą być organizowane przez wydawcę, bibliotekę, księgarnię lub szkołę po to, aby odbiorcy książki mogli poznać jej autora. Jeśli chodzi o podręczniki, to w spotkaniach autorskich uczestniczą

głównie nauczyciele, którzy zadają autorowi pytania i przekazują swoje uwagi. Autorowi i wydawcy zależy na tym, aby podręcznik był jak najlepszy.

U.: Nad iloma podręcznikami Pani pracowała?

P.J.K.: Nad wieloma podręcznikami. Trudno wymienić konkretną liczbę. W tygodniu czytałam ok. 7-8 książek. W roku szkolnym jest 35 tygodni, nie licząc wakacji, więc policzcie sami. Jeden podręcznik sprawdzany jest przez redaktora językowego kilka razy, bo na kolejnych etapach zdarza się wiele poprawek. Zajmowałam się podręcznikami dla dzieci, młodzieży, książkami dla nauczycieli, czyli przewodnikami metodycznymi, czasopismami, a także kilkoma powieściami dla dzieci.

U.: Czy jest Pani zadowolona, że teraz pracuje Pani w szkole?

P.J.K.: Jestem bardzo zadowolona. Praca w redakcji była cicha, spokojna. Teraz pracuję aktywnie, jestem w ciągłym ruchu, a dzięki wam czuję się coraz młodsza. Każdy uczeń jest inny i wprowadza coś nowego w moje życie. Każdy dzień w szkole to nowe wzywanie.

U.: Dziękujemy za udzielenie wywiadu.

P.J.K.: A ja dziękuję za bardzo miłe spotkanie. Do widzenia.

KWIATY DLA NAUCZYCIELI

Praca zbiorowa dzieci z oddziału przedszkolnego: Anastazja Borzęcka, Nadia Cecot, Antoni Ceglarek, Sandra Chabior, Natalia Czech, Emilia Dąbrowska, Kacper Drosik, Bartosz Fejło, Wiktoria Kot, Amelia Matysek, Maja Milczarz, Oliwia Motyczyńska, Tomasz Nötzel, Wiktor Sienkiewicz, Wiktoria Sławska, Zuzanna Snoch, Amelia Sołtys, Nina Stępień, Hanna Szarecka, Marta Trela, pod opieką pani Tamary Machnik

ŻYCZENIA DLA NAUCZYCIELI

Nasza pani się uśmiecha,
zawsze jest wesoła.
Uczy nas i wychowuje,
– od tego jest szkoła!

Rysujemy bukiet kwiatów
i piękne serduszka,
i szepczemy miłe słówka
Pani wprost do uszka.

Naszej Pani dziś składamy
serdeczne życzenia,
szczęścia, zdrowia, pomyślności
i marzeń spełnienia.

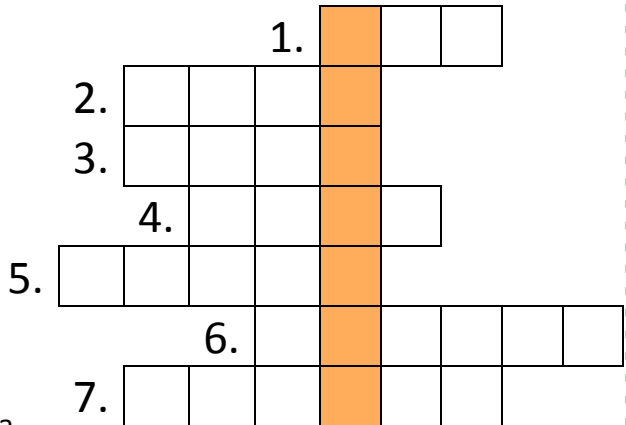
By nie znikął przenigdy
uśmiech na jej twarzy,
żeby wszystko się spełniło,
o czym Pani marzy.

Wiesz układały zbiorowo dzieci z oddziału przedszkolnego: Anastazja Borzęcka, Nadia Cecot, Antoni Ceglarek, Sandra Chabior, Natalia Czech, Emilia Dąbrowska, Kacper Drosik, Bartosz Fejło, Wiktoria Kot, Amelia Matysek, Maja Milczarz, Oliwia Motyczyńska, Tomasz Nötzel, Wiktor Sienkiewicz, Wiktoria Sławska, Zuzanna Snoch, Amelia Sołtys, Nina Stępień, Hanna Szarecka, Marta Trela, pod opieką pani Tamary Machnik

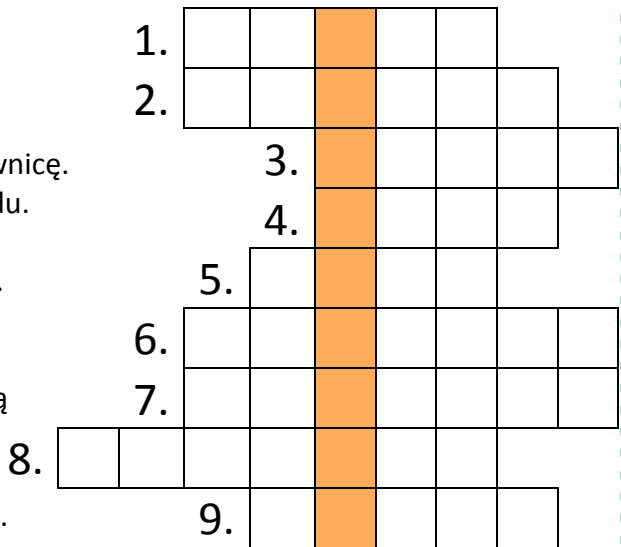
JESIENNE KRZYŻÓWKI

- 1) Mrużące zwierzę domowe.
- 2) Znosi jajka i gdacze:
Ko, ko, ko...
- 3) Wierny przyjaciel człowieka.
- 4) Mniejsza od krowy, ale też daje mleko.
- 5) *Mąz* kury, z grzebie-
niem na głowie.
- 6) ... Dziwaczka z wiersza.
- 7) Różowa, z zakręcanym
ogonkiem i kwiczy.

Praca zespołowa uczniów kl. 3c
(zajęcia świetlicowe pod opieką pani Anny Wzorek)

- 1) Czasem chce być
mądrzejsze od kury.
- 2) ... fotograficzny.
- 3) Ma dwa koła i kierownicę.
- 4) Pierwsze danie obiadu.
- 5) Mleczne lub stałe.
- 6) Piszesz na niej kredą.
- 7) Przyjaciel człowieka
w okładkach.
- 8) Uczniowie zostawiają
tam ubrania.
- 9) Uczniowie siedzą
w nich podczas lekcji.

Praca zespołowa uczniów kl. 3a
(zajęcia świetlicowe pod opieką pani Anny Wzorek)

JESIENNE WIERSZYKI

Jesień

Kiedy lato ze słońcem
i ciepłem odchodzi,
to jesień z deszczem
i słotą przychodzi.

Na drzewach liście
kolory zmieniają,
brązowe kasztany
na ziemię spadają.

Słoneczne chwile
coraz rzadziej się zdarzają,
a jesienne, krótkie dni
szybko mijają.

Wkrótce zagoszczą na dobre
deszcze i parasole.
Wieczorami czytać będą baśnie
książkowe mole.

Maja Kosowska, kl. 3a

Dary jesieni

Co nam da Pani Jesień
kiedy skończy się wrzesień?
– Czerwone jabłka na jabłoni.
– Bukiet żółtych liści w dłoni.

– Grzyby w lesie znalezione
i w koszyku ułożone.
Jarzębina i kasztany jesień witają
i dzieci do zabawy zapraszają.

Gracjan Zieliński, kl. 3a

Owoce i grzybki
wykonały
z plasteliny
dzieci
z oddziału
przedszkolnego
pod opieką
pani Tamary
Machnik

Wokół jesień

Co roku jesienią jabłka się czerwienią,
kwitną astry i wrzosa, na trawie pełno rosy,
liście z drzew spadają, ptaki już nie śpiewają,
dni są ponure i zimne, na dworze jest coraz ciemniej,
często pogoda deszczowa. Gdzie ta jesień kolorowa?

Julia Pabiś, kl. 3a

Prace plastyczne
o tematyce jesiennej
wykonały dzieci
podczas zajęć
w świetlicy szkolnej

